

Allò
que no
podia ser

Lletra: Fina Anglès

Música: Xavier Sans

Il·lustracions: Aurora Roig

Cor:

**Jo no sóc el vell Canela¹
que tocava la guitarra
i mostrava del cistell
quatre estampes, dues pintes,
tres agulles i un cabdell.**

**No m'aturo a cada porta;
sí però que conto històries
com molt bé contava ell
d'una mar que és molt antiga,
d'una torre, d'un castell...**

¹ Venedor ambulat que tocant una guitarra recitava versos sobre successos d'interès popular. Tenia quatre fills i amb la família es traslladà de la Torre al Vendrell on va fundar l'any 1927 la colla castellerà Els Caneles, important pel ressorgiment casteller de l'època.

Jo no sóc el vell Canela

I

Deciso ♩ = 112

Veü 1

1. Jo no sóc el vell Ca - ne - la que to - ca - va la gui - tu - ro_a ca - da por - ta. sí pe - rò que con - to_his -

Veü 2

1. Jo no sóc el vell Ca - ne - la que to - ca - va la gui - tu - ro_a ca - da por - ta. sí pe - rò que con - to_his -

6

tar - ra i mos - tra - va del cis - tell qua - tre_es - tam - pes, du - es pin - tes, tres a - tò - ries com molt bé con - ta - va ell d'u - na mar que és molt an - ti - ga, d'u - na

tar - ra i mos - tra - va del cis - tell qua - tre_es - tam - pes, du - es pin - tes, tò - ries com molt bé con - ta - va ell d'u - na mar que és molt an - ti - ga,

11

gu - lles, tres a - gu - lles, i un cab - dell, i un tor - re, d'u - na tor - re, d'u - na tor - re d'un cas - tell, i

tres a - gu - lles, tres a - gu - lles, i un cab - dell, qua - tre_es - d'u - na tor - re, d'u - na tor - re, i cas - tell, d'u - na

15

— cab - dell, tres a - gu - lles, i un cab - dell, 2. No m'a
— cas - tell, d'u - na tor - re, d'un cas - tell. 1. 3 2. 8

tam - pes du - es pin - tes, tres a - gu - lles i un cab - dell. 2. No m'a
— molt an - ti - ga d'u - na tor - re, d'un cas - tell.

Narrador:

Així doncs, estigueu atents i presteu atenció a allò que ara us contaré.

Era una tarda d'estiu, per ser exactes era cap al tard d'un dia d'aquells de calma seca² que ens deixen cansats. Pels carrers de la vila no hi circulava ni gat, ni gos, ni un alè d'aire, ni un xic de soroll, res de res. Tot era silenci, quietud i calor.

De sobte es va sentir una veu que cridava:

-SERAFÍÍÍÍ! SERAAAAFÍÍÍ!³

Silenci. Ningú no contestava i la veu insistia, ara baladrera:

-SERAFÍ! SERAAAAFÍÍÍ!

El grinyol d'una persiana va ser la primera resposta i la segona, desganaada:

-Ja vinc Ramon! Tranquil! Ja sé que és l'hora.

²Estar en calma seca: No bufar ni un alè d'aire.

³Cal Serafí és avui un establiment de venda de begudes, especialment de vi, situat a la plaça entre el castell i la torre.

Serafiííí!

Ja vinc Ramon!

Moments després, en Serafí, duent una ampolla de vi, va creuar la plaça, va obrir la reixa, va traspasar una altra porta i va començar a pujar escales.

-Caram noi! Quants esglaons! Em passen les ganes de portar-te el beure. Per poc no em roda el cap!

-Va home, va, no et queixis tant que quan ets aquí dalt també t'embadoques, mirant. No cal que ara em vinguis amb romanços.

-Tot el que vulguis Ramon, però per un gotet de vi no calia tant de xivarri ni jo, tant de matament. Ja podries baixar tu, no?

-Com vols que t'ho digui que no em puc moure; he d'estar a l'aguait! Jo sóc el Ramon⁴ de la torre. Vinga, seiem que tinc gana.

⁴Les primeres notícies dels senyors de la Torre són de l'any 1026 amb Ramon de Tamarit, un nom doncs vinculat d'antic a la vila que nosaltres hem utilitzat, sense deixar de tenir present el tradicional Ramon de la Torre.

*Tranquil!
Ja sé que és l'hora.*

Cor:

**I sabeu què van menjar
tot seguit per berenar,
fent honor al vell costum
tan antic com anar al llum?**

Cor:

**Anxovetes saladetes⁵
conservades al tupí
posadetes ben juntetes
dins del pa, i un got de vi!**

**Seitonet del més fresquet
acabat just de pescar
amanit al vinagret
fa també de bon menjar.**

⁵Diu Emili Mercadé en un article referint la visita d'uns forasters: "...la bona dona va fer cap a casa nostra a Baix a Mar. Se la va atendre com calia (...). Uns dies després vingueren a fer-nos una visita per agrair el fet i ensems conèixer la nostra família. Foren atesos com era costum, oferint-los un berenar d'anxoves".

ANXOVES

EL XILLO

Vi

II

Giocoso $\text{♩} = 112$

Solista: I sa - beu què van men - jar — tot se - guit per be - re -

nar, — fent ho - nor al vell cos - tum — tan an - tic com a - nar al llum?

Cor: An - xo - ve - tes sa - la de - tes con - ser - va - des al tu - pí po - sa - de - tes ben jun - te - tes dins el

pa, i un got de vi. Sei - to - net del més fres - quet a - ca - bat just de pes - car

a - ma - nit al vi - na - gret fa tam - bé de bon men - jar. An - xo -

vi

Narrador:

I el Ramon de la torre i el Serafí de la taverna van donar gran compliment a un dels millors costums de la vila: fer un berenar d'anxoves.

En acabar, el Ramon es mostrà satisfet:

-Home, Serafí, ja et podries quedar una estoneta més; farem petar la xerrada.

-Sí, tu ja ho has dit, però a mi, ara em ve la feina. No veus Ramon que és l'hora que surt la clientela? He de parar l'ham...

De totes maneres i com cada dia, tingués pressa o no, el Serafí es va aturar a contemplar el seu poble arraïmat just al peu de la torre i, resseguint amb la mirada el passeig que més li agradava fer d'aquest món, deixà la plaça del Castell, travessà la muralla per l'antic portal i avançant pel Camí del Mar⁶ es trobà a Baix a Mar, just a la platja davant del bloc.

Tan abstret estava i tan lluny en els seus pensaments que, com si fos patró d'una barca, donà veu de:

-Hissa vela i que Déu la vegi!⁷

⁶Nom en desús. Antic camí que sortia de la muralla, pel Portal de la Creu i que es dirigia a les Botigues de mar. Al segle XVIII al llarg del seu traçat s'eixamplà la vila amb l'anomenat carrer Nou, actualment carrer Antoni Roig.

⁷Expressió pròpia del patró d'una embarcació en ser fora de l'antina i donar la veu d'avançar.

Cor:

**Vara, vara!
mar enllà
hissa vela:
a solcar!**

**Gussi antic⁸
bon amic
com el mar
estimat.**

**Vés de fusa⁹
sura avant
branda¹⁰ poc:
a calar!¹¹**

**Vell llagut
benvolgut
com la mar
recordat.**

**Salpa ferro¹²
i en tornar,
de fer porra¹³
ni parlar.**

**Bergantí
un festí!
com el mar
desitjat.**

**Gussi antic
bon amic,
vell llagut
benvolgut,
bergantí...
un festí!**

Narrador:

-Quèèèè diuuuus? Hissa vela? Però on ets Serafí? –preguntà el Ramon.

-Q q qu è? –contestà, atabalat i mig quequejant.

-Sí home que això d'hissar vela des de dalt d'una torre, no funciona! Vaja, a casa meva, no funciona, no sé què vols que et digui.

⁸ Petit bot auxiliar, que podia anar a vela o rem, i que realitzava qualsevol tasca pesquera o portuària.

⁹ Període final i crític de la varada durant el qual un cap de la nau ja sura mentre l'altre encara és a terra, i que acaba quan la nau queda del tot ensurada.

¹⁰ Oscil·lació transversal d'una nau.

¹¹ Disposar un ormeig dins de l'aigua per tal de pescar.

¹² Llevar àncora.

¹³ No aconseguir res.

Hissa vela i que Déu la vegi!

III

Calmo ♩ = 50

4
Va - ra, va - ra! mar en - llà

9
his - sa ve - la a sol - car.

17
Gus - si an - tic, com el mar es - ti - mat.
Vell lla - gut, com el mar re - cor - dat.
bon a - mic
ben - vol - gut

21
1. bran - da poc a ca - lar.
Vés de fu - sa su - ra a - vant
sal - pa fer - ro i en tor - nar 2. de fer por - ra ni par - lar!

25
2
Va - ra, va - ra!

30
mar en - llà his - sa ve - la a sol - car.

36
sempre dim.
Ber - gan - tí un fes - tí com el mar de - sit - jat. Gus - si an - tic bon a - mic.

42
Ber - gan - tí un fes - tí.

El Serafí, com si el comentari no anés per ell, continuà en el seu món ara encara més llunyà:

-Te'n recordes Ramon quan anàvem a esperar els Reis.

-Que sí, home, que sí... tot el que vulguis, però què t'empatolles ara?

Tot era inútil. El Serafí estava embadocat. Feia cara d'anar a esperar els Reis o d'esperar alguna cosa.

Cor:

**Al rei, al rei¹⁴
la barba li creix,
al bou, al bou,
la banya li cou.**

**Els llibants vells de la sínia
els xiquets fort fan girar
com si fossin la bassetja
o una fona de tirar.**

**Al rei, al rei
la barba li creix,
al bou, al bou,
la banya li cou.**

**Canten fort i s'hi esforcen,
el cor tenen en un puny;
amb camell, els Reis s'acosten,
porten coses de molt lluny.**

**Al rei, al rei
la barba li creix,
al bou, al bou,
la banya li cou.**

**Els llibants vells de la sínia
els xiquets fort fan girar
tot cantant aquells vells mots
per anar els Reis a esperar.**

¹⁴Aquesta cançó, sigui la tornada amb melodia tradicional sigui el contingut de les estrofes, refereix el costum torrenc d'anar a esperar els Reis. Dec la informació al Sr. Jaume Rimbau conegut com Jaume "Peig". A ell el meu agraïment.

IV

Andante semplice ♩ = 116

Petits: Al rei, al rei la ba-nya li creix. Al bou, al bou la

7 Tots: ba-nya li cou. Al rei, al rei la ba-nya li creix. Al ba - nya li cou. 1.Els lli -
bou, al bou la 2.Can-ten
3.Els lli -

11 bants vells de la sí - nia els xi - quets fort fan gi - rar com si
fort i s'hi es - for - cen el cor te - nen en un puny; amb ca -
bants vells de la sí - nia els xi - quets fort fan gi - rar tot can -

13 fos - sin la bas - set - ja o_u - na fo - na de ti - rar. Al rei, al rei la
mell els reis s'a - cos - ten, por - ten co - ses de molt lluny. 2a veg. *piu f*
tant a - quells vells mots — per a - nar_els reis_a_es-pe - rar.

16 ba - nya li creix. Al bou, al bou la ba - nya li cou. Al rei — li

20 creix, — al bou — li cou, li cou!

Narrador:

El Serafí ho recordava com si fos ara, havia demanat als Reis d'Orient una barca de bou com la “Dolores”, aquella que va arribar a Mallorca¹⁵. Allò sí que va ser una aventura. N'havia sentit parlar tant de petit i de no tan petit que n'havia demanada una exactament com aquella, però ara... què havia de dir?

Què havia d'explicar al Ramon? Que era molt feliç en sortir a la mar amb el seu gussi o amb un llagut... Si tant li feia una cosa com altra, la qüestió era navegar.

-Que bé! –sospirà mig absent.

Lavors, resolt es va adreçar al forat de l'escala:

-Bé Ramon me'n vaiga amollar el gall¹⁶ que ja és hora. Adéu!

¹⁵Viatge d'uns pescadors torrencs a la Ciutat de Palma el juny del 1902 amb la “Dolores”, una barca de bou d'uns 60 pams d'eslora. En fou patró Pere Figuerola Roig, conegut com Pere “Catxutxa”.

¹⁶Començar un treball. Dita usada pels pescadors torrencs. El gall és un flotador que assenjala on és calat l'ormeig. És el primer que es llença a l'hora de calar unes xarxes.

-Adéu home, adéu! No diguis res més, no fos cas que se sàpiga! –contestà mig sorprès i mig picat el Ramon.

Ni la resposta del seu amic no va ser a temps de sentir. Alguna cosa estranya succeïa.

La claror del captard minvà vertiginosament i el silenci s'instal·là a l'entorn de la torre en mil·lèsimes de segon. Núvols? Tempesta sobtada?

Temps de girar el cap i el camp de visió del Serafí quedà reduït al no res.

-Què passa, Ramon? –cridà i insistí:

-Ramon!

Però no obtingué resposta. Com si hagués desaparegut.

"Dolores" aquella que
va arribar a Mallorca.

Una atmosfera fina, daurada, opaca s'instal·là al seu voltant. No es veia res de res ni mar, ni vila, ni torre, ni escala, ni bot, ni vela, ni rem...

Se sentí una mena de fregadís:

-Xxxx, Xxx, Xxx, Xxx

I al cap d'una estona, un altre:

-Xxx, Xxx, Xxx, Xxx

Milers i milers de minúscules partícules s'arremolinaven a l'entorn dels nostres amics. Els acaronaven no ja el cos, el cap, els braços, els llavis, els ulls... sinó cada mínima porositat de la pell. Els feien com a pessigolles. L'un i l'altre es cridaven però el crit rebotava en el buit. No se sentien, no es veien, no es retrobaven, ni tan sols s'intuïen la presència...

Cor:

Xxx Xxx, Xxx, Xxx, Xxx

**Sorra rossa
cristal·lina
sorra fina
submarina**

**d'una en una
tot és pista
amb fortuna
ja l'has vista!**

Xxx, Xxx, Xxx, Xxx

Xxx / Xxx / Xxx / Xxx

V

Sor - ra ros - sa, sor - ra fi - na.

10 Sor - ra ros - sa cris - tal - li - na sor - ra
u - na tot és pis - ta amb for -

17 fi - na sub - ma - ri - na. D'u - na en
tu - na ja l'has vis - ta!

25

Narrador:

Finalment una sorollosa rialla del Ramon, -ara sí que l'havia sentida- deixà més tranquil en Serafí. El seu amic ja devia saber què passava. Ell, ben aviat.

Mentrestant, a Baix a Mar la platja estava completament anxovada però no pel berenar, no! sinó perquè era l'hora que els pescadors sortien a mar i n'hi havia tants...

Cor:

**Vara, vara, vara, oh! lup!¹⁷
Vara, vara, vara, patatxup!**

**Jo que sóc un pescador
molt valent i eixerit
duc camisa i pantaló
blau marí que és distingit.¹⁸**

**Vara, vara, vara, Oh! lup!
Vara, vara, vara, patatxup!**

**Boina negra em tapa el cap
i cenyint el pantaló
és la faixa, ja se sap,
qui serveix de cinturó.**

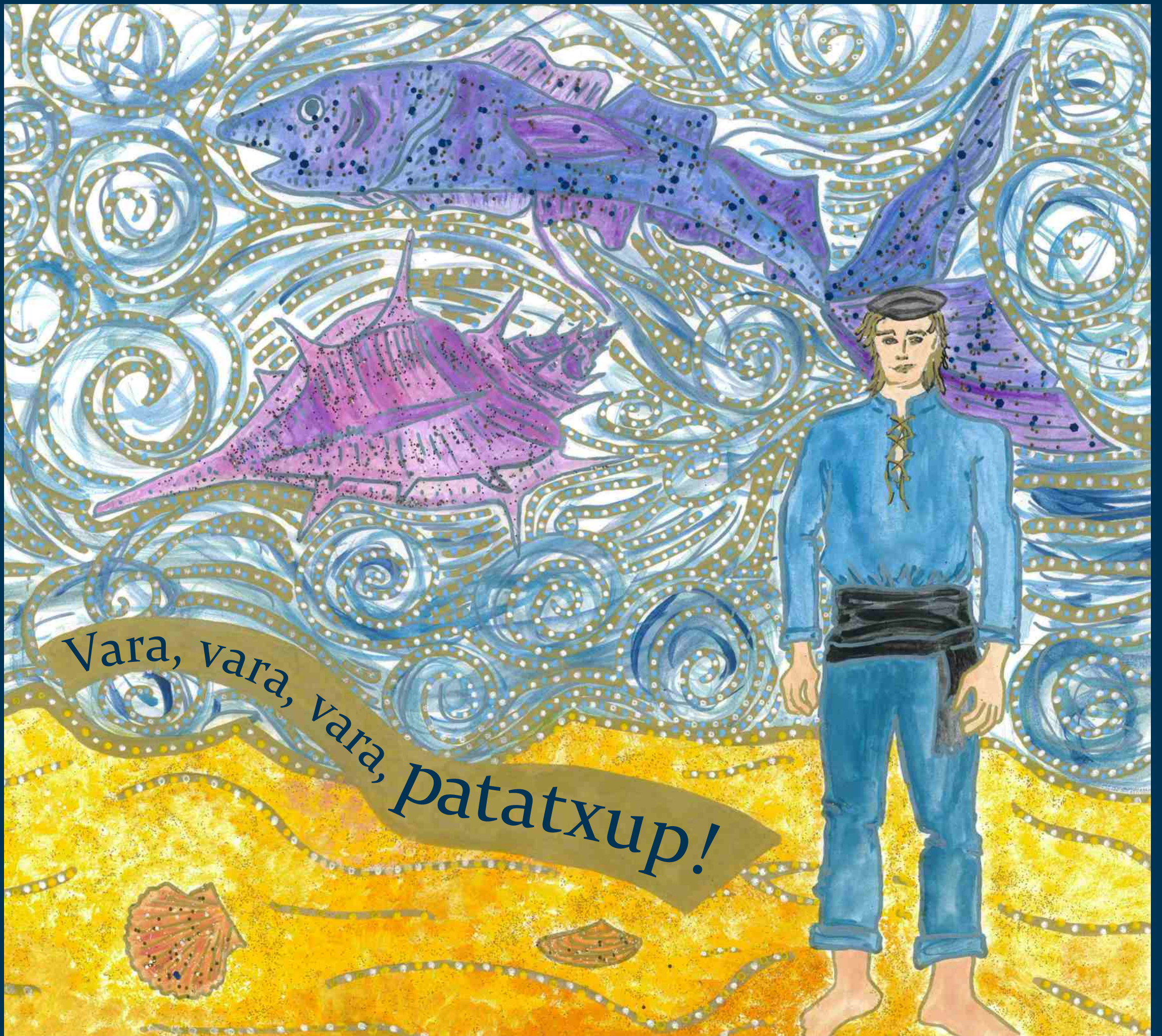
**Vara, vara, vara, oh! lup!
Vara, vara, vara, patatxup!**

**Res no duc als peus posat,
dir “sabates” ni de broma!
són “llenguados”, no calçat
és la sort cosa molt bona.**

**Vara, vara, vara, oh! lup!
Vara, vara, vara, patatxup!**

¹⁷ Crit característic i propi dels torrencs en fer força a l'hora de la varada.

¹⁸ Descriu la manera de vestir-se pròpia dels pescadors de la Torre. Quant a 'llenguado' s'empra per a substituir «sabata» que és mot tabú entre els pescadors que generalment van descalços.

Vara, vara, vara, patatxup!

VI

Con moto ♩ = 132

Va - ra, va - ra, va-ra, oh iup! Va - ra, va - ra,

11

pa - ta - txup! Jo que sóc un pes - ca - dor molt va - lent i ei - xe - rit duc ca -
Boi - na ne - gra em ta - pa el cap i ce - nyint el pan - ta - ló és la

17

mi - sa i pan - ta - ló blau ma - rí que és dis - tin - git. Va - ra, va - ra,
fai - xa, ja se sap, que ser - veix de cin - tu - ró.

23

va - ra, oh iup! Va - ra, va - ra, pa - ta - txup! Res no

29

duc als peus po - sat, dir "sa - ba - tes" ni de bro - ma! són "llen - gua - dos", no cal - çat és la

35

sort co - sa molt bo - na. Va - ra, va - ra, va - ra, oh iup!

41

Va - ra, va - ra, pa - ta - txup!

Just en el darrer patatxup! els pescadors sentiren cridòria i soroll, petards i espetecs que venien de la torre. Aviat s'adonaren que els feien senyals.

-No pot ser! –deien els pescadors vells fregant-se els ulls i afinant l'oïda.

-Si només n'havíem sentit parlar! –exclamaven sorpresos.

Els més joves, callaven. Tots atenien el missatge:

Petard - silenci – petard – petard – banderó.

I sí! Allò que no podia ser, era! Allò que no podia ser, va ser!

Lavors els vells patrons sense ni pensar-s'ho, ni consultar-s'ho, tots a una feren un gir i retornaren les barques a la platja. Semblava que el món anés a l'inrevés. La sorra s'omplia de barques. La sorra s'omplia de gent.

El Ramon, a la torre, no parava d'anar d'aquí d'allà gesticulant, cridant, mig rient, engrescat en la seva feina, entre petards, banderons i silencis. Estava tan content que per poc no s'erra en el senyal. El Serafí l'ajudava com podia i com sabia. Tot eren presses com si s'acabés el món.

A dalt la vila, també tothom havia sortit al carrer. Corrent, com sempre, el noi gran de cal Peig baixava a mar –no s'ho podia perdre- i anava avisant a tothom: Cosinet¹⁹, cap a mar! Cosineta, cap a mar! Tothom cap a mar! L'hostal Coca²⁰, en dos minuts, va quedar desert i els de cal Marxant que arribaven de buit a hora foscant van canviar ràpid, ràpid de destí.

Cap a Baix a Mar!

¹⁹ Emprat per torrencs en referir-se a un familiar de grau no proper sigui o no cosí.

²⁰ Antiga fonda, avui hostal.

petard

silence.

Cor:

**Tothom ho sabia,
algú ho repetia:
correm cap a mar
no pas féssim tard.**

**Seiem a la platja
guaitem pel Roquer
també al Codolar
veurem el que ve.**

VII

Allegretto ♩ = 96

Tot-hom, tot-hom, tot-hom ho sa - bi - a, al - gú, al -
Se - iem, se - iem, se - iem a la plat - ja, guai - tem, guai -

10
gú, al - gú ho re - pe - ti - a; cor - rem cap a mar no pas fés - sim tard.
tem, guai - tem pel Ro - quer tam - bé al Co - do - lar veu - rem el que —

17
ve.

Narrador:

I fou just llavors, a l'horabaixa, quan el sol se'n va a la posta pel castell dels Tamarit, que el Ramon i el Serafí, i els pescadors i la gent de la vila i els de Baix a Mar pogueren contemplar allò que anunciava el vell senyal:

UNA DUNA VIVA!

Cor:

Xxx / Xxx / Xxx / Xxx

**Una duna que és molt viva
treu el cap pels Muntanyans²¹
deixa enrere el sòl d'argila
les maresmes, els salats.**

Xxx / Xxx / Xxx / Xxx

**Gira i tomba, al cel s'enfila;
s'enrialla amb el llevant
que du sal molt cristal·lina,
pessigolles va buscant.**

Xxx / Xxx / Xxx / Xxx

**És sorrenca i belluguina;
just arriba al punt més alt
baixa dret fins a l'antina²²
de bracet amb el terral²³.**

Xxx / Xxx / Xxx / Xxx

**Una duna que és molt viva
vol tothom embadocar
el Roquer, els Munts, la vila
tots l'hauran de contemplar.**

Xxx / Xxx / Xxx / Xxx

**Ella sap ser presumida
i als amics fer disfrutar
bella duna, bona amiga,
fes a tots enriolar.**

²¹ Són una de les poques zones humides que queden a la costa catalana. Formen una estreta franja d'uns 200 m d'amplada entre el mar i la via del tren. Podem distingir-hi tres zones paral·leles a la costa segons diferents factors ambientals: vora mar on la platja és erma i no té cap mena de vegetació, les dunes on el vent dominant ve de mar, porta sal i les plantes tenen unes característiques pròpies i la zona més interior on el sòl és argilós, l'aigua que prové de la pluja o dels temporals hi queda embassada i permet l'establiment d'una comunitat vegetal pròpia, diferent de la duna.

²² Roca situada a flor d'aigua prop de la costa. A Torredembarra n'hi ha tres barres en direcció nord-est a diferents distàncies de la línia de costa. La més propera s'anomena Antina; la Barra de Tres fa referència al nombre de brases de fondària i és la segona, i finalment trobem el Brut que arriba fins a Vilanova (Garraf).

²³ Així s'anomena a la Torre, segons els pescadors, el vent que bufa de terra cap a mar, perpendicularment a la costa. A la Torre bufa entre Mestral i Tramuntana.

Una duna que és molt viva.

hi guaitaven milers d'ulls.

VIII

%

U-na du - na que és molt vi - va treu el cap pels Mun - ta -
du - na que és molt vi - va vol tot-hom em - ba - do -

6
nyans dei-xa en - re - re el sòl d'ar - gi-la, les ma - res-mes, els sa - lats. Gi-ra i tom-ba al cel s'en-
car el Ro - quer, els Munts, la vi-la tots l'hau-ran de con-tem-plar. E - lla sap ser pre-su-

12
fi - la; s'en-ri - a - lla amb el lle - vant que du sal molt cris - tal - li - na, pes-si - go - lles va bus-
mi-da i als a-mics fer dis-fru - tar be-lla du - na, bo-na a - mi-ga, fes a tots en - ri - a

18
cant. És sor - ren - ca i be - llu - gui - na, just ar -

24
ri - ba al punt més alt bai - xa dret fins a l'an - ti - na de bra -
b.c. unis.

32
cet amb el ter - ral. *D.S fins al* \oplus *CODA*
2.U-na llar.

per acabar la reprise

llar. Fes a tots en - ri - a - llar _____

Narrador:

Efectivament, una duna viva, com un estel gegant, solcava el cel de la vila i del seu mar ara girant, ara tombant, ara marxant, ara venint. Aquí un retomb, allà un tirabuixó; ratllant l'horitzó un gir sobtat, prop de la torre tornar a començar...

La gernació badava feliç. Al Roquer, a la platja del Canyadell, a la de la Paella... no hi cabia ningú més. Per la Roca Foradada hi guaitaven milers d'ulls. I a la sorra... vaja! De caps, caparrons, caparrots i caparronets al costat del Cap Gros no n'hi cabien més. Tothom estava enlluernat, embadocat, bocabadat...

I la duna vinga a girar, vinga a tombar, vinga a mirar-se al mar, vinga a contemplar-se en el cel, vinga a despentinar-se per aquí, vinga a embullar-se per allà fins que de sobte en un retomb, ratllant el mar... va desaparèixer.

Un 0000000HHHHHHH envaí l'espai; tothom es posà dret impacient. Sabien què veurien. Sabien què no es volien perdre. Hi ha coses que només passen un cop de tant en tant i només on poden passar. Aquell era el lloc i el moment.

Cor:

**Bufa el Xaloc
fort tan com pot;
guaita l'Antina
mira i barrina
com s'ho farà;
vol ajudar!**

**Surt la de Tres
mostra el seu pes;
no falta el Brut:
busca cabut
fer-se present,
viure l'event.**

Narrador:

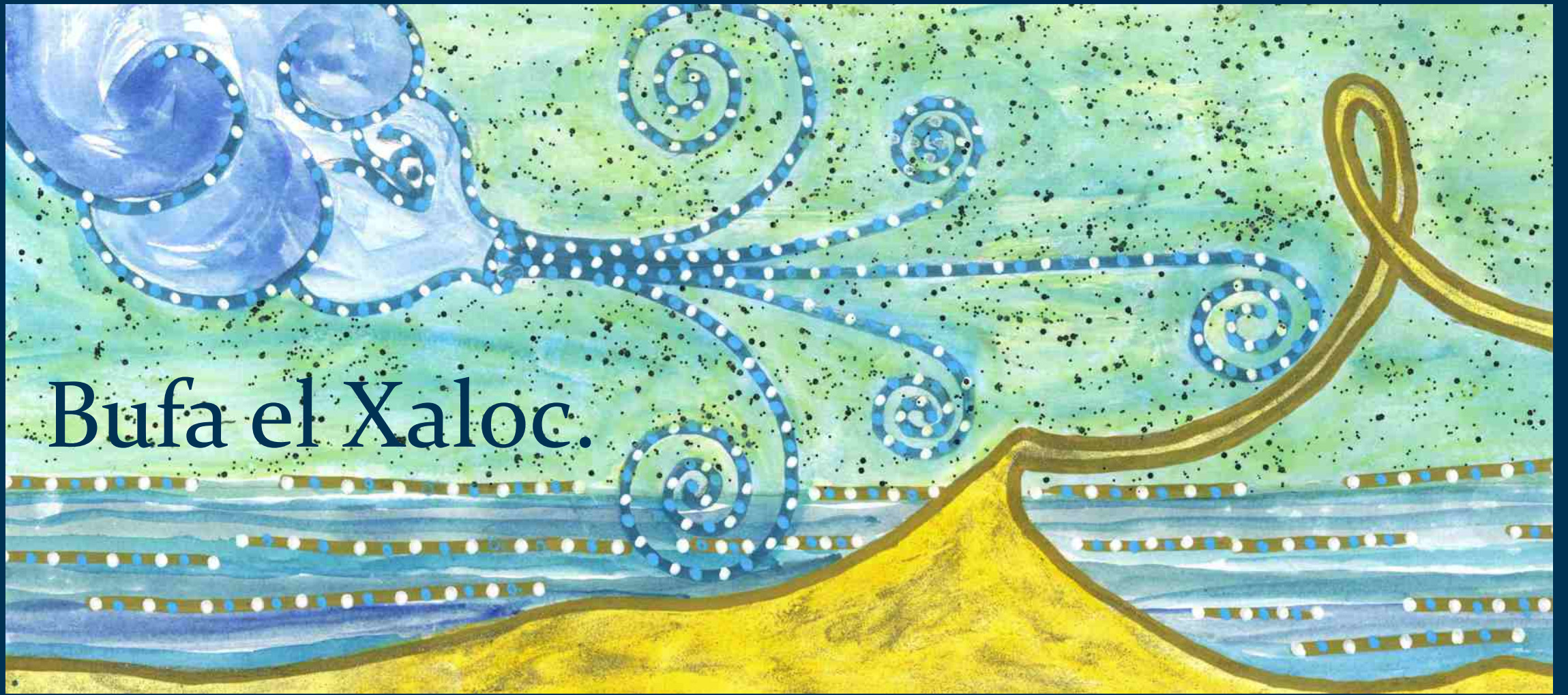
**I és així
que ara puc dir:
D'una duna
que es fa viva
quan l'ajuda
el vent Xaloc,
d'una platja,
de l'Antina,**

**I amb el Xaloc
guiant el joc,
roques amigues
com les antines
molt amatent
tota la gent,**

**la duna viva
tendra i festiva
que al cor de sorra
porta la Torre,
del mar reneix,
s'enlaira i creix.**

**Enfila un vol
més alt que el sol,
lluïnt el blau
tal com li escau
del seu amic
el mar antic
a qui volant
va acarontant.**

**de la sorra
i pescadors,
d'una vila
que s'estima
el seu mar
i la cançó.**

Bufo el Xaloc.

Xxx / Xxx / Xxx / Xxx

IX

Havanera ♩ = 52

Bu-fa,el Xa - loc fort tan com pot; guai-ta l'An -

7 ti - na mi-ra,i bar - ri - na com s'ho fa - rà; vol a - ju - dar!

12 Surt la de Tres, mos-tra,el seu pes; no fal-ta,el Brut: bus - ca ca -

16 but fer - se pre - sent, viu - re l'e - vent. **6**

26 I'amb el Xa - loc gui-ant el joc, ro-ques a - mi - gues com les an - ti-nes molt a - ma -

31 tent to-ta la gent, la du-na vi-va ten-dra,i fes - ti-va que,al cor de sor-ra por-ta la Tor-re, del mar re-

37 creix, s'en-lai-ra creix
neix, s'en-lai-ra,i creix,s'en-lai - ra creix, s'en-lai-ra,i creix.

44 En - fi - la,un vol més alt que,el sol, llu-int el blau tal com li,es -

IX

2

48

cau del seu a - mic el mar an - tic a qui vo - lant va_a-ca - ro -

Detailed description: This block contains the musical notation for measures 48 through 51. The music is written on a single treble clef staff with a key signature of one sharp (F#). Measure 48 begins with a whole note chord of G4, B4, and D5. The melody starts on G4 in measure 49 and moves stepwise through A4, B4, C5, D5, E5, and F#5 in measures 49, 50, and 51. The lyrics are: 'cau del seu a - mic el mar an - tic a qui vo - lant va_a-ca - ro -'.

52

nant. _____ 1.U-na

Detailed description: This block contains the musical notation for measures 52 and 53. Measure 52 starts with a whole note G4, followed by a half note A4, and a quarter note B4. Measure 53 begins with a whole rest, indicated by an '8' above the staff, followed by a quarter note G4 and a quarter note A4. The lyrics are: 'nant. _____ 1.U-na'.

Attacca VIII "Una duna..."

Cor:

Xxx / Xxx / Xxx / Xxx

**Una duna que és molt viva
treu el cap dels Muntanyans
deixa enrere el sòl d'argila
les maresmes, els salats.**

Xxx / Xxx / Xxx / Xxx

**Gira i tomba, al cel s'enfila;
s'enrialla amb el llevant
que du sal molt cristal·lina,
pessigolles va buscant.**

Xxx / Xxx / Xxx / Xxx

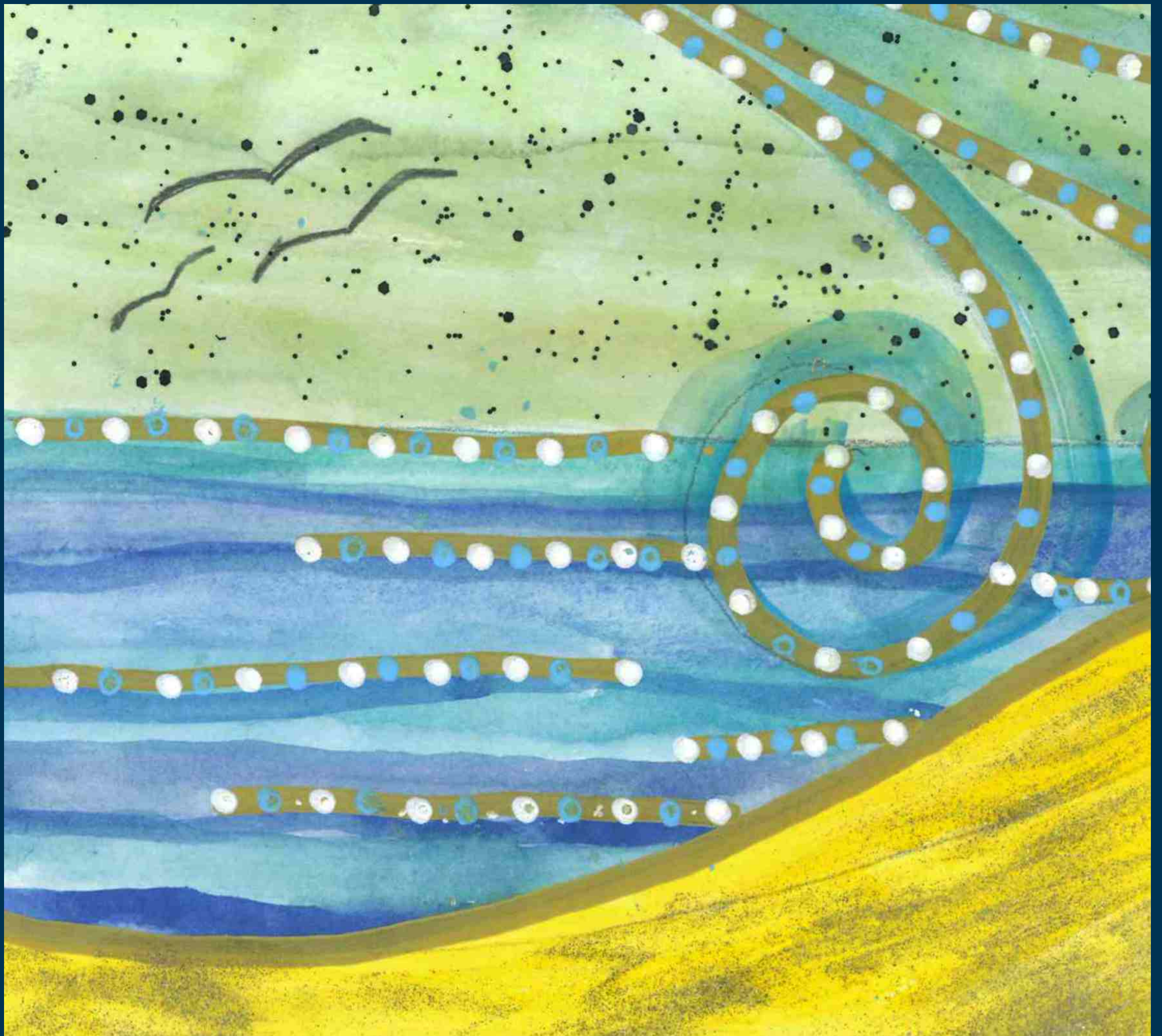
**És sorrenca i belluguina;
just arriba al punt més alt
baixa dret fins a l'antina
de bracet amb el terral.**

Xxx / Xxx / Xxx / Xxx

**Una duna que és molt viva
vol tothom embadocar
el Roquer, els Munts, la vila
tots l'hauran de contemplar**

Xxx / Xxx / Xxx / Xxx

**Ella sap ser presumida
i als amics fer disfrutar
bella duna, bona amiga,
fes a tots enriolar.**

VIII

U-na du - na que és molt vi - va treu el cap pels Mun - ta -
du - na que és molt vi - va vol tot-hom em - ba - do -

6
nyans dei-xa en - re - re el sòl d'ar - gi-la, les ma - res-mes, els sa - lats. Gi-ra i tom-ba al cel s'en-
car el Ro - quer, els Munts, la vi-la tots l'hau-ran de con-tem-plar. E - lla sap ser pre-su-

12
fi - la; s'en-ri - a - lla amb el lle - vant que du sal molt cris - tal - li - na, pes-si - go - lles va bus-
mi-da i als a-mics fer dis-fru - tar be-lla du - na, bo-na a - mi-ga, fes a tots en - ri - a

18
cant. És sor - ren - ca i be - llu - gui - na, just ar -

24
ri - ba al punt més alt bai - xa dret fins a l'an - ti - na de bra -
b.c. unis.

32
cet amb el ter - ral. 2.U-na llar.

D.S. fins al \oplus *CODA*

per acabar la reprise

llar. Fes a tots en - ri - a - llar

